

**MAX
MODDERMAN**

HarperCollins

HarperCollins is een imprint van Uitgeverij HarperCollins Holland, Amsterdam

Copyright © 2018 Beck & Matt Stanton Pty Ltd
Oorspronkelijke titel: *Funny Kid Prank Wars*
Copyright Nederlandse vertaling: © 2019 HarperCollins Holland
Vertaling: Angelique Verheijen
Omslagontwerp: DPS Design & Prepress Studio
Omslagillustraties: Matt Stanton
Foto auteur: Jennifer Blau
Illustraties: Matt Stanton
Zetwerk: Mat-Zet B.V., Soest
Druk: Tesinska Tiskarna

ISBN 978 94 027 0446 4
ISBN 978 94 027 5901 3 (e-book)
NUR 282
Eerste druk januari 2020

Originele uitgave verschenen bij HarperCollins *Children's Books*, een divisie van HarperCollins *Publishers Australia* Pty Limited.

HarperCollins Holland is een divisie van Harlequin Enterprises ULC
® en ™ zijn handelsmerken die eigendom zijn van en gebruikt worden door de eigenaar van het handelsmerk en/of de licentienemer. Handelsmerken met ® zijn geregistreerd bij het United States Patent & Trademark Office en/of in andere landen.
www.harpercollins.nl

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1

Kom op, doe mij
ook eens een lol...

Ja ja, jij ging ervan uit dat
dat mijn werk was.

Dit is de raarste manier aller tijden om een boek te beginnen.

Het gaat zo. Als je een meisje bent – ja, jij dus, hallo! – dan ga je direct verder naar bladzijde 15.

O, kijk niet zo. Ik moet gewoon onder vier ogen een paar dingen kwijt aan de jongens, en dat zijn dingen waar jij waarschijnlijk boos om wordt. Eigenlijk ben ik dus heel attent!

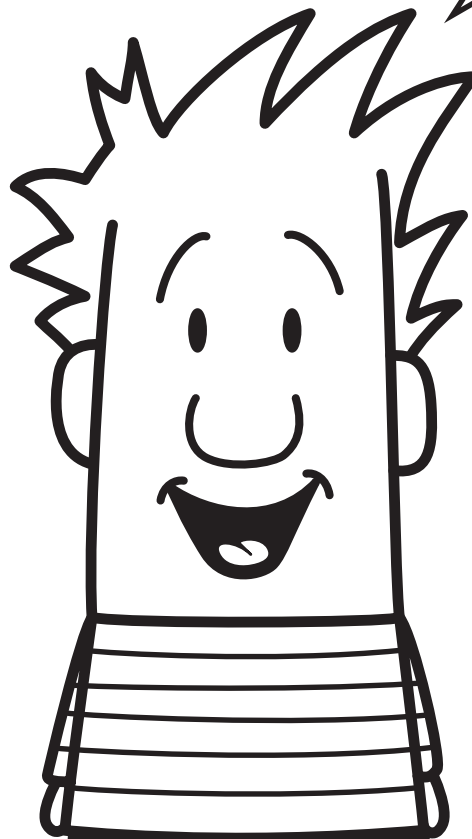
Zoals ik al zei: dit is een hele rare manier om een boek te beginnen, maar maak je geen zorgen. Ik sla je echt niet over. Hierna komt er een stuk speciaal voor de meisjes, en dat mogen de jongens dan weer niet lezen.

Ik kan je toch wel vertrouwen, hè? Dat je niet zégt dat je het volgende stuk overslaat, en het dan toch leest?

Want als je het leest, dan word je waarschijnlijk

boos. En als je boos op me bent, dan weet ik dus dat je het hebt gelezen. En dan word ik weer boos op jou omdat je had beloofd dat je het niet zou lezen, maar het toch hebt gedaan. Dan zijn we al boos op elkaar voordat het boek zelfs maar begonnen is! Dat wil toch niemand!

DUS, MEIDEN, SLA HET VOLGENDE STUK OVER.
IK KOM ZO BIJ JULLIE TERUG.
AFGESPROKEN?

ALLEEN VOOR JONGENS!

Oké, jongens. Kijk eerst even goed om je heen en check of er geen meisjes meezezen. Heb je gekeken? Weet je het zeker? Je zusje misschien? Je moeder? Zelfs als je een kat hebt, en die kat is een meisje, dan moet je niet verder lezen. Oké? Mooi.

We moeten even snel iets bespreken, voordat de meisjes terugkomen.

Meisjes zijn vies. Echt ontzettend ranzig. Om te beginnen ruiken ze vreemd, heb ik gelijk of niet? Naar aardbeienlolly's en dat soort dingen. Ze zeggen dat het lippenbalsem is, en dat is op zich al smerig. Heb je dat spul ooit geprobeerd? Het is vette smurrie uit een tubetje, en ze vegen het niet eens af! Ze blijven gewoon rondlopen met hun plakkerige lippen, **ALSOF DAAR HELEMAAL NIKS MIS MEE IS!**

MEIDEN! JULLIE MOGEN
DIT NIET LEZEN!

Maar het is niet alleen die lippenbalsem. Dat gegiebel! Ik bedoel, zie je ons weleens giechelen? Ze buigen hun hoofden naar elkaar toe alsof hun hersens met elkaar praten, en dan kijken ze naar ons en begint het gehinnik. Terwijl we niet eens iets grappigs hebben gezegd. We hebben geen fantastische stunt uitgethaald, geen waanzinnige mop verteld. Ze lachen omdat... Echt, ik heb geen flauw idee!

Maar goed, ik dwaal af. De reden dat ik even privé met jullie wil praten is dat ik het gevoel heb dat dit boek zou kunnen uitdraaien op een... Ik durf het bijna niet te zeggen. Ik ben een beetje bang dat dit boek

weleens een... eh... een liefdesverhaal zou kunnen worden.

Ik weet het! Het SPIJT ME ONTZETTEND! Het is afgrijselijk!

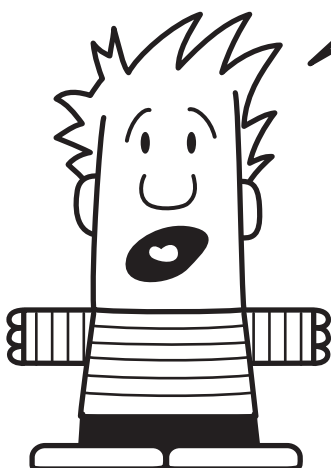
Het is niet de bedoeling dat het een liefdesverhaal wordt en misschien gebeurt dat ook helemaal niet, maar ik heb het verschrikkelijke voorgevoel dat... dat het zomaar zou kunnen. Je weet wel, zoals die films waar je van je moeder zo nodig naar moet kijken terwijl ze de hele tijd dingen bazelt als: 'O, wat is het toch romantisch!' en: 'Zo'n prachtige film...' En jij denkt ondertussen de hele tijd: ja maar, ik wilde die film met lasergeweren en de monsters... En monsters met lasergeweren...

En ontploffingen!

Ik wilde dus voordat het boek begint even sorry zeggen, en ik hoop maar dat het niet al te ellendig of zoetig wordt allemaal.

Oké, bedankt jongens, doei.

MEISJES! JULLIE MOGEN TERUGKOMEN.

Mooi, zijn we er allemaal weer? Fijn. Meisjes, bedankt dat jullie het vorige stuk niet hebben gelezen. Nu zijn jullie aan de beurt.

Hé, jongens, kunnen jullie een stukje verderop gaan staan? Ja, ja, ik weet het, ik ben ook een jongen, maar ik moet even met de meisjes praten (eigenlijk wil ik vooral weten of ze ons privégesprek niet hebben afgeluisterd).

Jullie zijn al aan de beurt geweest. Zullen we niet moeilijk gaan doen? Bedankt. Ik koop straks snoep voor jullie allemaal.

ALLEEN VOOR MEISJES!

Oké. Hallo, lieve zusters van me!

Wat? Waarom kijken jullie zo? Omdat ik heb gevraagd of jullie het vorige stuk wilden overslaan? Voelden jullie je buitengesloten? Ik snap het, ik snap het. Het spijt me...

Nee? Dat is niet de reden dat jullie boos zijn? Dan gaat het vast om snoep! Ik heb net tegen de jongens gezegd dat ik snoep voor ze zou kopen, maar ik heb jullie nog niks te eten beloofd. SORRY! Ik wil ook best snoep voor jullie kopen. Of chocola. Hebben jullie liever chocola? Niet bloemen zeggen. Ik doe niet aan bloemen. Ik haat bloemen.

Nog steeds boos?

Goh, wat een leuk raadspelletje is dit.

NIET DUS.

Jullie zijn niet boos omdat jullie je buitengesloten voelden, en het gaat ook niet om snoep. Wacht even...

Jullie hebben toch niet... Nee!

Ongelofelijk, hoe konden jullie dat nu doen! Wat zei ik nou? Ik moest even privé iets bespreken! Snappen jullie dan niet eens wat het woord 'privé' betekent?

O, en nu moet ik zeker uitleggen waarom ik heb gezegd wat ik heb gezegd. Luister, tijdens het lezen zou dit boek kunnen veranderen in een liefdesverhaal, en dan zou ik me dus kapot schamen. Waarom? Omdat ik een jongen van elf ben, ik moet aan mijn reputatie denken. Het kan er ruig aan toegaan op school, dat weten jullie ook wel.

Ik dacht: ik hang dat meisjes-zijn-vies-verhaal tegen de jongens op, want dat leek me beter voor later. Ik heb namelijk geen idee welke kant dit verhaal op zal gaan.

Maar ik meende er niks van! Ik vind meisjes helemaal niet vies! Ik ben dol op lippenbalsem! Wie wil er nu niet dat zijn lippen naar aardbeienlolly's smaken? Ik bedoel, we weten allemaal dat jongens véél viezer zijn dan meisjes. Jongens peuteren in hun neus. Jongens laten scheten. Jongens peuteren in hun neus terwijl ze scheten laten. Ik kan het weten! Ik ben er een!

En we vinden dat gegiechel eigenlijk helemaal niet zo irritant. We voelen ons gewoon een beetje... buitengesloten.

Jullie gaan me dit niet vergeven, hè?

Oké.

Luister, het spijt me.

Dit was een ontzettend slecht idee.

Zullen we de jongens er weer bij halen en gewoon verdergaan?

Jullie krijgen ook snoep.

Ja. En chocola.

Ja, tuurlijk. Tuurlijk. Ik trakteer als jullie naar de film willen. En bloemen...

NEE! Geen bloemen!

Zo, we zijn weer allemaal bij elkaar, dus we kunnen beginnen.

Jongens, waarom kijken jullie me zo raar aan? O, jullie hebben het stuk van de meisjes gelezen.

Man, man, wat een ramp is dit.

Luister, ik wilde alleen maar zeggen dat jongens meisjes vies vinden, en dat meisjes jongens vies vinden. Ik weet ook niet waarom. Geen idee waar dat

vandaan komt. Misschien leren ze ons dat op de kleuterschool? Ik kan het me niet herinneren. En ieder jaar wordt het een beetje erger.

Toen we wat groter werden wilden de jongens opeens geen meisjes meer op hun verjaardag, en andersom was dat ook zo. Op school spelen we tegenwoordig op verschillende helften van de speelplaats, we eten apart en we gaan NIET naast elkaar zitten in de bus.

Wie bedenkt al die regels toch?

De jongens aan de ene kant. De meisjes aan de andere.

En dan, op een bepaald moment, gebeurt er iets.

Iemand wordt verliefd op iemand uit het andere kamp.

Ik heb het nu trouwens ABSOLUUT NIET OVER MEZELF.

Maar het komt voor, dat heb ik tenminste gehoord, en dan wordt iedereen helemaal gek.

Zo'n jongen merkt dat hij graag bij een bepaald meisje wil zijn. Dat valt nog helemaal niet mee, want

iemand heeft bepaald dat hij aan de ene kant moet blijven, en zij aan de andere. Ze kunnen er met niemand over praten, want dan denken hun vrienden misschien dat ze willen overlopen naar de vijand. Maar daar gaat het helemaal niet om! Ze willen gewoon af en toe met iemand uit het andere kamp optrekken!

IS DAT NOU ZO ERG?

Maar goed, mijn punt is dat ik niet weet hoe het dan verdergaat. Maar er moet íéts gebeurd zijn, want op een of andere manier, op een of ander moment, bestaan er opeens mensen met een vriendje of een vriendinnetje.

En dat is natuurlijk walgelijk!

Zoals ik al heb geconstateerd: iemand heeft de stomme regel ingesteld dat meisjes moeten zeggen dat jongens vies zijn, en dat jongens moeten zeggen dat meisjes vies zijn.

En ik ben een jongen, dus ik vind alle meisjes hartstikke vies.

OP EENTJE NA DAN,
MISSCHIEN.

